

2003. május - **Beszélgetés Bene Györgyivel, alias Ping-Pang-gal**

Györgyi húszéves, a IMYME Erdőmérnöki Kar Környezetmérnöki Szak elsőéves hallgatója, és mellesleg professzionális asztaliteniszező egy osztrák csapatnál.

Éppen az ábrázoló-geometria gyakorlati jegy megszerzésén jutott túl.

– Bár annak idején mi csak azt tudakoltuk egymástól, hogy meg van-e, megkérdezhetem, hogy hányast kaptál?

– Közepes.

– Miért éppen a környézséget választottad?

– Mindig érdekelt a biológia, a környezetvédelem. Bevált a választásom, de nagyon nehéz.

– Most hány vizsgátok van?

– Bonyolult, mert Mosonmagyaróvárról jöttem át egy félév után, s a kredit rendszer miatt, egyes tárgyakból mehettem tovább, másokból mint például ábrázolóból - előlről kellett kezdenem.

Most tehát csak három tárgyat viszek, de ez a három a legnehezebb: az ábrison kívül az állatrendszertan és a növényrendszertan. Úgy látszik az életem mindig ilyen bonyolultan zajlik. De, hogy még bonyolultabb legyen, szeptemberben kezdem a mérnöktanári másoddiplomás szakot is.

– Mióta játszol a sógoroknál?

– Érettségi után mentem ki.

– Hol érettségiztél?

– A II. Rákóczi Ferenc Gimnáziumban.

– Ezek szerint budai leányzó vagy?

– Eredetileg kiskunfélegyházi, de a sport miatt jöttem föl Pestre a Statisztikához.

– Hogy' találtak Rád Kiskunfélegyházán?

– Édesapám volt az ottani férficsapat szakosztályvezetője. Így kezdődött. Aztán jöttek az eredményeim, és a Statisztika elcsábított. Ez még általános iskolás koromban történt.

– Az ausztriai csapatba ki csábított?

– A kedvesem, aki osztrák, és egy nyaralás alkalmával ismerkedtünk meg.

– Hol laktok?

– Bécsújhely közelében, Neunkirchenben.

– A némettel hogy' állsz?

– Most tettem le a nyelvvizsgát.

– Osztrák állampolgár leszel?

– Á, nem. Úgyis nemsokára az EU tagjai leszünk, tehát mindegy, hogy milyen állampolgár vagyok.

– Ha nem vagyok indiszkrét, mennyit keres egy profi pingpongozó Ausztriában?

– Többet, mint itthon. De ebben a sportban nem keresünk annyit, mint mondjuk a focisták. Nincs meg a havi egymillió forint.

– Kocsival vagy vonattal jársz?

– Még nincs kocsim, de nagyon jó a vonatközlekedés Sopronba. Óránként mennek a vonatok és olcsóbb is.

– Jut-e idő a sporton, a tanuláson és a párodon kívül valamire? Mondjuk szakestélyre.

– Nem nagyon, úgyhogy én pogány vagyok, nem kereszteltek meg. Ilyenkor, nyáron, amikor kapunk másfél hónap szünetet, több a szabadidőm. Július közepén újra kezdődik az alapozás,

szeptember elején pedig a bajnokság.

– Az osztrák nemzeti bajnokság.

– Igen, és itthon is.

- Csak az egyéni versenyekre járok haza. Osztrák színekben játszom, de egyéniben szerzem a pontokat.

– Hányadik vagy a magyar ranglistán?

– Tizenkettő-tizenharmadik.

– Válogatottság?

- Voltam kétszer EB-n. A felnőtt csapatba nehéz bekerülni, mert a Bátorfi-Tóth-kettős jó erőben van. Én még fiatal vagyok.

– Előtted a pálya...

– Előttem.

– Védekező vagy támadó stílust játszol?

– Támadó, ráadásul balkezes vagyok, jól szerválok és a tenyeres az erősségem.

– Sok sikert, erőt és jó szerencsét kívánok! És jelképesen megkeresztellek, legyen a neved alias Ping Pang.

– Köszönöm szépen. **Zézé** (Fotó: 2Z Fotó&Média)